

giver dem ro og mulighed for at komme videre med deres liv.

Jeg har rejst det problem, at forældre til handicappede børn, der i årevis yder børnene en uundværlig hjælp ved at passe dem i hjemmet og samtidig sparer samfundet for udgifter til institutionspladser, helt urimeligt står uden dagpengeret den dag, barnet eksempelvis dør, fylder 18 eller flytter på institution.

Sådan er der utallige områder, hvor mennesker ikke oplever statsministerens påstand om, at det går virkelig godt – områder, hvor mennesker er voldsomt økonomisk klemt og har så svært ved at få hverdagen til at hænge sammen, at de ikke orker at råbe op. De har ikke kræfter til at gøre opmærksom på, at der også er et andet Danmark, hvor tryghed og fremgang er en udbredt mangelvare.

Men hver gang, jeg har prøvet at rejse spørgsmålet om alle disse menneskers behov for hjælp, har jeg jo fået det samme automatsvar fra de ansvarlige ministre: Der er ikke noget at komme efter. Og er der så uomtvistelige problemer, bliver det i hvert fald slået fast, at det ikke er regeringens ansvar.

Tiden her i Folketinget har fået mine øjne op for, at statsministeren og regeringen på nationalt plan er ved at lave en Peter Brixtofte. Når regeringen er ligeglad med argumenter, når al kritik bliver fejlet af bordet som ubegavet, er risikoen for at fortsætte ud ad den forkerte vej overhængende.

Helt konkret har jeg i de 5 måneder her på Tinget oplevet borgerlige politikere, der sidder og sover, når folk udefra har foretræde for udvalg i Folketinget. Hvorfor skal man også lytte, når man alligevel aldrig kunne drømme om at ændre holdning? Jeg har oplevet at blive skældt hæder og ære fra af en minister, fordi jeg her i Folketingssalen stillede spørgsmål til de sager, der blev behandlet. Jamen klarere kan man da ikke understrege, at det ikke længere er god tone at diskutere med det herskende flertal.

Jeg har været til møder udeomkring i landet med eksempelvis førtidspensionisterne, de pædagogstuderende, lærerne og de rygmarskadede, møder, hvor de borgerlige hver gang har været inviteret, fordi det ville være lærerigt med en god debat. Gang på gang er samtlige tre regerende partier blevet væk. Dialogen, debatten og muligheden for, at borgerlige politikere blev kloge på det andet Danmark, udeblev.

For Peter Brixtofte er enevældet jo foreløbig endt i retten. Jeg tror, at det for regeringen her

ender ved næste valg. Danskerne finder sig nemlig ikke i at blive talt hen over hovedet af mennesker, der foregiver aldrig at tage fejl.

Kl. 21.50

De mennesker, hvis oplevelse af hverdagen ligger milevidt fra statsministerens glansbillede, har også stemmeret. Vi ser jo da også, at det begynder at gå fremad. Folk har fået nok og går på gaden. Buddene på et positivt og fremadrettet andet Danmark kommer fra flere og flere forskellige kanter. I meningsmålingerne går det også markant i den rigtige retning. Der er jo faktisk håb for så vel folkestyre som for et andet Danmark.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi siger tak til hr. Thomas Krog. Og den næste og anden privatist er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Når jeg vil tage ordet i den her debat, er det, fordi jeg synes, det måske er bemærkelsesværdigt, at miljøproblemerne, klimaproblemerne tæller så lidt i statsministerens tale. Jeg kan godt se, at der er, tror jeg, ni linjer om det i statsministerens tale. Jeg tror faktisk, det er mere, end det var tidligere. Når jeg alligevel undres, er det, fordi det, vi oplever ude i verden, altså uden for Danmarks grænser, er, at det er ved at gå op for stadig flere, at en af vor tids allerstørste udfordringer er at løse klimaproblemerne og miljøproblemerne.

Det er der jo heldigvis også andre der er ved at se. Og jeg har nævnt tidligere i debatten, at en række erhvervsfolk nu også markant kritiserer regeringens politik på det område. Jeg vil citere fra Information i tirsdags, hvor der er interview med Grundfos' koncernbestyrelsesformand, hr. Niels Due Jensen, hvori han siger, at regeringen er bagstræberisk, fordi den ikke vil binde sig til mål for biobrændsler. Det er jo et område, som en enig opposition presser regeringen på, men regeringen giver ikke et bud på at leve op til de anbefalinger og krav, som EU har stillet.

Vi kan konstatere, at regeringen er for sparsom med forskningsmidlerne, som Niels Due Jensen siger, på området miljø og energi. Han fremhæver med rette, synes jeg, at regeringen ikke har ambitioner på det her område, sådan at dansk industri kan komme i front. Han påpeger med rette, at der ikke ligger klare mål for, hvordan vi kan blive fri af olieafhængigheden. Alt sammen noget, som vi fra SF's side har påpeget i årevis.